Geachte voorzitter, geachte leden van de commissie,

Dank u wel dat ik hier mag spreken. Mijn naam is Tom Schrijnwerkers, namens Maatschap Schrijnwerkers-Forschelen aan de Posthuisweg 8 in Horn. Wij hebben verzocht de Kaskettenweg – ons eigendom – aan de openbaarheid te onttrekken. Het college adviseert dit verzoek af te wijzen. Ik wil u vandaag toelichten waarom dit verzoek voor ons zo dringend is.

Wij zijn een melkveebedrijf met een zorgboerderij en huisverkoop. Wij zijn geen bedrijf dat zich wil afsluiten. Integendeel: wij zijn een open bedrijf. Mensen hebben vrij toegang tot ons erf en de koeienstal. In het voorjaar waren de groepen 1 tot en met 3 van de basisschool bij ons. Mijn eerste vraag was: “Wie is hier al eens geweest?” Negentig procent stak de hand op. De helft komt bijna wekelijks. Wij verbergen ons niet. Wij laten zien wat we doen. Maar openheid betekent niet dat elke openbare doorgang door ons bedrijf acceptabel is wanneer die de gezondheid van onze dieren, de rust van onze zorgdeelnemers en onze bedrijfsvoering in gevaar brengt.

Ik noem de belangrijkste argumenten, met de reactie van de gemeente en waarom die voor ons niet voldoende is.

Eerst de diergezondheid. Hondenuitwerpselen kunnen de parasiet Neospora caninum bevatten. Besmette koeien kunnen hun kalf verwerpen. Die besmetting blijft in de veestapel en kan complete foklijnen kosten. Dit hebben wij in 2016 ondervonden. De gemeente adviseert informatieborden, een afvalbak of een haag. Maar borden en bakken lossen het probleem niet op. Ook aangelijnde honden laten ontlasting achter. Die wordt niet altijd of volledig opgeruimd. Resten blijven liggen. Het risico is reëel en kan ons bedrijf hard raken, zowel economisch als emotioneel.

Dan de bedrijfsvoering. De Kaskettenweg kruist de looproute van de koeien van de weide naar de melkrobot. Koeien moeten de hele dag veilig en vrij kunnen lopen. In combinatie met wandelaars gaat dat niet. Hekken worden vergeten dicht te maken, of de hond loopt toch los, jaagt de koeien door de draad en laat ze ontsnappen. De gemeente schrijft dat zij verwacht dat de invloed van het beperkte aantal gebruikers beperkt zal zijn. Maar wij werken iedere dag met onze koeien. Wij weten hoe zij reageren. Wij kunnen onze bedrijfsvoering niet baseren op de verwachting dat er “waarschijnlijk weinig mensen” komen. Daarnaast zijn wij juridisch aansprakelijk wanneer onze dieren schade veroorzaken.

Verder privacy, veiligheid en de rust van onze deelnemers. Open poorten maken ongewenste toegang tot het erf mogelijk. Op de zorgboerderij verblijven dementerende ouderen. Voor hen is een rustige, overzichtelijke en voorspelbare omgeving essentieel. Dit creëren wij aan deze kant van de boerderij. Onbekende voorbijgangers op het erf en langs de zorgomgeving zorgen voor onrust, verwarring en prikkels die zij niet aankunnen. In het raadsvoorstel wordt dit afgedaan met de opmerking dat wandelen ook positief kan zijn. Dat verandert niets aan de prikkels die onze deelnemers krijgen. Wij zijn dagelijks verantwoordelijk voor de mensen die bij ons komen. Wij moeten kunnen bepalen hoe rustig en overzichtelijk die omgeving is.

De Kaskettenweg staat sinds de jaren tachtig op de openbare wegenlegger. Destijds is daar geen bezwaar tegen gemaakt. In die tijd golden andere normen. Mensen gingen anders om met elkaar en met dieren om. Tegenwoordig is dat veranderd. Wanneer ik iemand op een nette manier aanspreek op zijn gedrag op mijn erf, krijg ik soms een grote mond terug. Dat herkent u ongetwijfeld uit uw eigen werk.

In het raadsvoorstel wordt aangegeven dat het algemeen belang groter is dan het individueel belang. De weg zou een recreatieve verbinding en ommetje zijn voor de inwoners van Horn. In de praktijk is de weg al tien jaar afgezet met poorten en komen er nu geen wandelaars. Het algemeen belang van ons melkveebedrijf, de huisverkoop en onze zorgboerderij zien wij als grotere waarde.

Wij willen graag een open bedrijf blijven. Als de raad besluit dat de Kaskettenweg openbaar blijft, zijn wij helaas genoodzaakt de poort aan de andere kant van het bedrijf te sluiten. Mensen kunnen dan niet meer ons erf op. Bezoekers zijn niet meer welkom zoals nu – ook de kinderen niet meer. De koeien komen niet meer buiten. Dat is een zware consequentie. Het staat haaks op hoe wij ons bedrijf willen runnen: open, gastvrij en verbonden met de omgeving. Wij nemen die stap niet graag. Maar vanuit het welzijn van onze deelnemers, onze koeien en onszelf zien wij dan geen andere verantwoorde weg.

Daarnaast vraag ik mij af waarom de Midden Heysweg wel deels onttrokken kan worden aan de openbaarheid en de Kaskettenweg niet?

Ik vraag u om bij uw advies niet alleen te kijken naar de formele status van de weg. Kijk ook naar de huidige werkelijkheid op ons bedrijf: de veiligheid, het welzijn van onze deelnemers en dieren, en de manier waarop wij als open bedrijf onderdeel zijn van de gemeenschap.

Ons verzoek wordt volledig gesteund door familie Vermeulen, wonend op de Posthuisweg 6, tevens eigenaar van het enige aangrenzende perceel, en ook door de gebruiker van dat perceel, Mts Nijskens.

Dank u wel. Ik beantwoord graag uw vragen.